

CRÍTICA DE MÚSICA

★★★★ obra mestra / ★★★★★ excel·lent / ★★★ molt bé / ★★ bo / ★ en fi... / ● oblidable

Esteban Linés

Caramels saborosos

A renca de manera incontenible la llustrosa nova obra del músic hawaia, i confirma una mica més encara la seva condició: és una de les màquines més rendibles de fabricar música amb punch rítmic i altura qualitativa dels últims anys. Posseeix a més aquella qualitat no única però sí bastant exigua de ser formalment un cantant, productor i músic de soul de la vella escola que no mostra cap interès a mirar el passat amb nostàlgia, sinó més aviat amb la intenció de fer seus aquells materials sonors del passat i transformar-los en peces atractives per a l'aficionat actual.

Tot això amb la lluminositat i un magnífic sentit del ritme com a principals instruments. La seva carrera discogràfica curta està ben plena d'encerts artístics, so-

Bruno Mars

XXIV K MAGIC
SOUL-POP/★★★
ATLANTIC

vint amb el funk com a matèria primera, com testifica per exemple la infecciosament gloriosa *Uptown funk*, il·luminada a mitges amb Mark Ronson. Ara fa un pas endavant en aquella dinàmica però sembla que ha grinyolat una mica, motivat per un intercanvi de rols: ell és un simple vehicle, instrument, d'un so, d'unes arquitectures sonores que sembla que tenen vida pròpia. Les cançons que donen vida al poderós artefacte són impecables en termes d'execució i majoritàriament il·luminen i alegren. Tot i això, es perden estilísticament, sense endinsar-se en les seves arrels souleres i acaben sent simples i dolços caramels sonors. Els més saborosos, això sí, són els que beuen del present, com ara *Versace on the floor o Finesse*.

Alicia Keys

HERE
R'N'B-POP-HIP HOP/★★
SONY

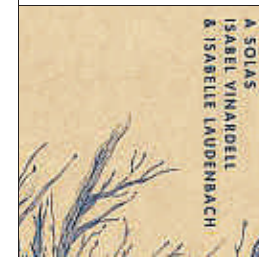
■ Reincidència a no treure més profit d'una de les veus més dotades naturalment de la música nord-americana. En plena i lloable reubicació personal, el seu àlbum, ple de vistosos convidats, busca despullar arriscadament la seva veu, amb resultats ben millorables.

White Lies

FRIENDS
POP-ROCK/★★★
BMG

■ Entorn del cantant i guitarrista Harry McVeigh es torna a teixir un gratificant muntatge musical, que evoluciona un altre cop cap a una sofisticació sonora més gran i una successió de melodies ben travades. Tot adornat puntualment d'eufòria lluminosa.

Isabel Vinardell & Isabelle Laudenbach

A SOLAS
CANÇÓ/★★★
CHESAPIK

■ Si bé procedeixen més o menys de les sorres flamenques (Las Migas, Cheb Balowski), aquest brillant i sensible duo ataca amb convicció el bolero, la copla, el tema sud-americà i les aromes mediterrànies, amb lletres molt ben triades.

La Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya omple l'auditori amb les seves versions de temes del músic de Verges

Lluís Llach sona a cobla a Girona

ESCENARIS

Silvia Oller
Girona

L'auditori de Girona es va omplir ahir a la tarda per segon dia consecutiu (les entrades s'havien esgotat feia dies) per assistir al particular homenatge que la Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya ha dedicat al cantautor Lluís Llach, que era precisament entre els assistents a aquesta segona funció de l'espectacle *Tossudament Llach*. Els instrumentistes de cobla La Principal de la Bisbal i els integrants de la Jove Orquestra de les Comarques Gironines van unir les forces i els talents, dirigits per Francesc Cassú i amb les aportacions vocals de Manu Guix, Elena Gadel, Roger Padullés i Beth, per versionar una àmplia selecció de composicions del músic de Verges, des dels seus inicis a la dècada del 1950 fins a peces molt més recents. El peculiar so d'aquesta formació (que uneix la sonoritat característica de la cobla a la força i la intensitat de les or-

questres clàssiques) va proporcionar un nou caràcter a temes tan emblemàtics com ara *País petit*, *Un núvol blanc*, *Que tinguem sort* o *Amor particular*, entre una vintena de peces de Llach que van sonar senceres o almenys un fragment en un muntatge que es va allargar unes dues hores.

"Aquest és el nostre particular homenatge a una gran obra que, per la seva bellesa, calidesa, sensibilitat i transcendència, ha inspirat tantes persones", declarava fa uns dies Josep Lagares, president executiu de Metalquimia, l'empresa que finança la Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya. Llach va gaudir com un més de l'espectacle i va aplaudir d'allò més. "M'avergonyeix haver aplaudit tant; no m'aplaudeixo així a mi mateix", va dir des de l'escenari, a què va pujar per felicitar els músics. "Si hagués sabut cantar com vosaltres, hauria fet carrera", va afegir entre rialles i aplaudiments. "Gràcies a la cobla per haver millorat la meua obra", va dir. Lagares afegia que "per damunt de tot, *Tossudament Llach* vol ser la nostra petita mostra de grati-

Un moment de l'espectacle d'ahir a l'auditori de Girona

tud i reconeixement a la persona, al músic, al poeta, al mestre i al patriota que tantes vegades ens ha ensenyat el camí".

Tossudament Llach, que com anteriors projectes de la Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya (*Sardanes per al món*, *Amb Catalunya al cor...*) ha estat gravat en un doble disc, comença amb peces dels inicis de la carrera de Llach, com ara *Corrandes d'exili*, *El bandoler*, *Viatge a Ítaca...* i continua amb un repàs a composicions representatives de la seva llarga trajectòria. Interpretats per l'orquestra en solitari o amb l'acompanyament de les veus dels cantants, al recinte es van sentir temes tan populars com ara *Laura*, *El bandoler* o *Companys*, no és això...

Per al final del recital, ja en els bisos, van quedar dues de les cançons més significatives del Lluís Llach més combatiu: la vibrant *Abril 74* i la inevitable *L'estaca*, que va ser corejada per un públic a què ja feia estona que se li havia posat la pell de gallina. *Els segadors* va acabar de posar el toc èpic i patriòtic al final de l'espectacle, que va culminar amb crits d'independència. ●

NO HI HA HISTÒRIA

SENSE VIDA

Sense Churchill, Roosevelt i Stalin, el món estaria repartit com ara?

Apropa't cada mes al teu quiosc i coneix als personatges que van fer història a la revista amb major rigor i documentació.

Perquè sense ells no hi ha història, **Historia y Vida**. No hi ha història sense vida.